Việt Nam - Chia tay 2021: Vì sao Đảng mở chiến dịch Mậu Thân trên mặt trận nhân quyền?

Bài viết của blogger Gió Bấc

02/01/2022

Một số tù nhân lương tâm đã bị chính quyền Việt Nam bắt giữ trong năm 2021

RFA edit

2021 bắt đầu với những vụ bắt giam, truy tố, xử án các nhà báo dồn dập bao gồm: xử án các nhà báo thuộc Hội Nhà báo Độc lập, bắt giam các thành viên nhóm Báo Sạch, bắt giam nhà báo Phan Lợi,… dồn dập trong cuối tháng 12 là 5 phiên tòa xử mà không xét những người bất đồng chính kiến, dân oan. Những bản án nặng nề từ tử hình đến hàng chục năm tù áp xuống những người dân vốn đã bị đẩy vào bước đường cùng. Dân oan kiệt sức kêu than khi đất Thủ Thiêm bốc cao tận trời xanh, giáo dân Lộc Hưng mỏi mòn chờ công lý. Oan án Hồ Duy Hải xuất hiện chứng cứ mới đi dự đám tang trong thời

gian gây án nhưng lưỡi hái tử thần vẫn treo lơ lửng. Khúc ca “chiến thắng” Mậu Thân đang tái diễn trên lĩnh vực nhân quyền.

Chỉ trong nửa tháng cuối năm 2021, tòa án Việt nam đã dồn dập xử năm vụ án với những người dân vô tội, thậm chí còn là nạn nhân của chế độ độc tài.

Ngày 14.12.2021 tòa án Hà Nội xử nhà báo Phạm Đoan Trang chín năm tù vì cái tội viết sách cho người bình dân hiểu những quyền cơ bản mà thượng đế và nhân loại đã dành cho họ.

Ngày 15.12.2021 tòa án Hà Nội xử hai nông dân Trịnh Bá Phương 10 năm tù. Bà Nguyễn Thị Tâm sáu năm tù về tội kêu oan đòi đất

Ngày 16.12.2021 tòa án tỉnh Nam Định xử người thợ Đỗ Nam Trung 10 năm tù vì vạch mặt chỉ tên BOT bẩn.

Ngày 24.12.2031 tòa án cấp cao sẽ xử phúc thẩm hai mẹ con nông dân Cấn Thị Thêu và Trịnh Bá Tư. Án sơ thẩm đã xử bà mẹ nông dân Cấn Thị Thêu tám năm tù và con trai Trịnh Bá Tư tám năm tù về tội kêu cứu cho người dân Đồng Tâm.

Ngày 31.12.2021 chính quyền Hà Nội xử thầy giáo Lê Trọng Hùng về tội tự ra ứng cử Quốc Hội và chỉ ra sai trái của chính quyền.

Những bản án nặng nề cứ liên tiếp chụp xuống những người vô tội, trong cách nhìn của một xã hội, quốc gia dân chủ, đó là những công dân có trách nhiệm. Trong bối cảnh đen tối của đất nước vừa mới thoát ra đại dịch, kinh tế suy giảm, lòng dân hoang mang như một cái nút thắt thít chặt hơn vòng thòng lọng đã mặc định gắn trên cổ người dân từ sau 30-4-1975.

Ngoài danh sách tù nhân chính thức bị kết án bằng những công cụ chuyên chính mang tên pháp quyền còn có hàng triệu tù nhân dự bị được răn đe bởi những lực lượng ngoại vi mang danh nghĩa YouTuber, mạng xã hội cờ đỏ, AK 47… Những luật sư nhân quyền, những bác sĩ chuyên gia y tế độc lập ngoài quốc doanh, những nhà báo phi quốc doanh, ngay cả một nhóm người tu tại gia hoàn toàn phi chính trị là nhóm Tịnh Thất Bồng Lai cũng bị tấn công quấy phá đàn áp hàng ngày.

Theo BBC, “”hiện có khoảng khoảng 170 tù nhân lương tâm đang bị giam giữ tại Việt Nam, một con số cao kỷ lục trong lịch sử gần đây, theo số liệu năm 2020 của Tổ chức Ân xá Quốc tế. Trong khi Dự án 88 khẳng định rằng hiện có 217 nhà hoạt động trong tù và 306 người khác đang gặp nguy hiểm”.

Vấn đề là vì sao năm 2021 nhất là trong tháng 12, chính quyền cộng sản Việt Nam dồn dập tấn công trấn áp nhân quyền trắng trợn và công khai như vậy?

Thứ nhất về đối nội, mục đích trấn áp nhân quyền, tiêu diệt những mầm mống của xã hội dân sự là để bảo vệ độc quyền cai trị của thể chế độc tài hiện hữu. Bộ máy chính quyền hiện hữu hiện nay không thuần nhất rạn nứt với nhiều phe phái. Những phe phái này không hề khác nhau về quan điểm, chính kiến chính trị phe thân Trung Quốc, phe cấp tiến thân Mỹ như nhiều người ảo tưởng. Nó chỉ khác nhau về tính cục bộ địa phương: phe Miền Bắc, Phe Thanh Nghệ hay theo xu hướng cá nhân: phe Nguyễn Phú Trọng, Phạm Minh Chính, Nguyễn Xuân Phúc. Các lực lượng phe nhóm trong guồng máy nhà nước có thể đấu đá nhau chí chết để tranh giành quyền lực, quyền lợi nhưng hoàn toàn thống nhất nhau là còn đảng còn mình và đều cùng thề tận trung tận hiếu với anh lớn bạn vàng Trung Quốc. Niềm tin ấy có cơ sở vững chắc là hai bên thống nhất về chính trị và quyền lợi. Đảng Cộng sản Trung Quốc còn thì Đảng Cộng sản Việt Nam

còn. Đảng còn thì đặc quyền đặc lợi còn. Tổ quốc, nhân nhân chỉ là phương tiện là hàng hóa để bán mua chia chác.

Cứ nhìn vào sự kiện công an đã công khai thảm sát thanh trừng đảng viên lão thanh Lê Đình Kình mà suốt quá trình đại hôi đảng lần thứ 13 không có tiếng nói phản kháng nào trong đảng. Trung Quốc lấn ép Việt Nam từ biển Đông đến cửa khẩu biên giới toàn Đảng vẫn ngậm hột thị, không tiếng nói phản kháng.

Sự thống nhất ấy được thực thi triệt để bằng cách nuôi dưỡng guồng mày quân đội công an còn Đảng còn mình, hệ thống tư pháp tay sai làm công cụ trấn áp nhân dân. Nguyễn Hòa Bình, tên đồ tể đội lốt người kẻ trơ tráo tuyên án Hồ Duy Hải trong phiên tòa giám đốc thẩm bất minh bị Quốc Hội phê phán vẫn đường đường thăng tiến vào Bộ Chính trị.

Về quan hệ đối ngoại, sự bành trướng của Trung Quốc trên biển Đông và toàn thế giới biến địa chính trị Việt Nam trở thành lợi thế mà Đảng Cộng sản đã tận dung cơ hội để mặc cả, đu dây cũng cố đặc quyền đặc lợi cho mình. Nguyễn Phú Trọng tự mãn khoe khoang đường lối ngoại giao điếm đàng khỉ dơi khu chuột ấy là triết lý ngoại giao cây tre "Cây tre Việt Nam gốc thì vững chắc, cành thì uyển chuyển, mềm dẻo nhưng rất kiên cường. Không có cơn gió nào quật ngã ”được" (1)

Rõ ràng nhất trong thực hiện đường lối cây tre, Việt Nam bất ngờ đón tiếp Bộ trưởng Vương Nghị ngay trước khi bà Phó Tổng thống Mỹ Harris đến Hà Nội. Nguyễn Phú Trọng núp lùm, Nguyễn Xuân Phúc trân trọng tiếp nhận vắc-xin nhưng né tránh nâng tâm quan hệ hợp tác hai nước

Rõ ràng do vị trí địa chính trị của Việt Nam nằm sát Trung Quốc, có bờ biển dài 2.200 km ở vị trí yết hầu Biển Đông, có 100 triệu dân là nguồn lao động cần cù Mỹ, EU, Nhật,

Úc và nhiều quốc gia khác đã dành cho Việt nam nhiều ưu ái trong hợp tác đầu tư, viện trợ y tế, quốc phòng… Nếu Nhà nước Việt nam có trách nhiệm, có lý tưởng phụng sự quốc gia dân tộc thì đây là cơ hội bằng vàng để thoát Trung, thoát nghèo nàn lạc hậu. Nhưng rất tiếc, thể chế độc tài Đảng trụ Việt Nam đã tận dụng sự ưu ái đó để vun quén cho lợi ích nhóm của đảng cầm quyền, của cá nhân, để duy trì quyền lực cai trị với dân và để mặc cả, lập cộng với bạn vàng Trung Quốc.

Có thể thấy rõ điều ấy khi dịch bùng phát, nguồn vắc-xin viện trợ quý giá của Mỹ và Nhật…. đã không được tiêm cho công đồng theo ưu tiên người lớn tuổi, người có nguy cơ theo tiêu chí chung của WHO và các nước trên thế giới mà đã ưu tiên cho cán bộ, đảng viên, công an quân đội, con ông này cháu bà nọ để diễn ra đại hội Đảng rầm rộ, bầu cử Quốc Hội diễn trò làm dịch bùng phát trên diện rộng. Nguồn đô la hàng chục tỷ thu về từ thặng dư mậu dịch với Mỹ lại chạy ngược sang Trung Quốc để nhập về những thực phẩm hàng hóa độc hại từ Trung Quốc. Cả thế giới ủng hộ Đài Loan, chống lại chính quyền quân sự Myanmar, bảo vệ dân tộc Ngô Duy Nhĩ Tân Cương thì Việt Nam im lặng hoặc công khai lên tiếng theo giọng điệu của Trung cộng

Trên lĩnh vực nhân quyền, những vụ thảm sát Đồng Tân, bắt giữ xử tù Phạm Đoan Trang, Mai Phan Lợi, Phạm Chí Dũng, Trương Châu Hữu Danh…. Mỹ, EU và các tổ chức quốc tế có lên tiếng trong chừng mực những cảnh báo, kêu gọi mà chưa hề có biện pháp đáp trả khả dĩ nào thích đáng.

Đạc biệt khi Việt Nam tham gia EVFTA hai vấn đề mà người Việt Kỳ vọng nhất để có thể khơi mào cho sinh hoạt dân chủ, nhân quyền trong nước là “Tổ chức đại diện người lao động tại cơ sở” (tức “WRO, Workers Representative Organisations”) và DAG (Ban Tư vấn Xã hội dân sự). Những tổ chức dân sự ngoài quốc doanh sẽ được hình thành, nhưng EVFTA có hiệu lực hai năm qua mà những tổ chức này chẳng hề thấy dạng.

Ngược lại Phạm Chí Dũng, Mai Phan Lợi những nhân tố khả dĩ có thể là hạt nhân đã bị chính quyền giam giữ.

“Mềm nắn rắn buông” là sách lược chủ yếu của đường lối ngoại giao lúc lắc cây tre. Sự mềm mại của Mỹ và đồng minh chính là cơ hội của chính quyền công sản Việt Nam. Một số nhà bình luận đã tổng kết quan trong trên BBC tiếng Việt là "Tầm quan trọng chiến lược của Hà Nội đối với Hoa Kỳ và các đồng minh đã cho phép Đảng Cộng sản Việt Nam có nhiều không gian hơn trong việc bịt miệng những người chỉ trích”(2).

Những nhà hoạt động bị xét xử vào tháng 12/2021

Hai cuộc đối thoại nhân quyền với Mỹ và EU diễn ra trung tuần tháng 11 vừa qua cũng diễn ra ôn hòa theo kịch bản chất vấn, đối đáp ậm ừ hứa hẹn cải thiện nhân quyền theo kiểu để lâu cứt trâu hóa bùn mà nhà nước cộng sản đã dự kiến. Việc dồn dập xử tù nhân quyền trong tháng 12 không chỉ nhằm trấn áp người dân trong nước mà còn là bước leo thang để thăm dò phản ứng của Mỹ, EU và quốc tế nói chung. Nếu các đối tác này vì xem trong các yếu tố địa chính trị, tiềm năng đất đai, lao động của Việt Nam hơn

giá trị Nhân quyền thì chắc chắn trong sắp tới nhân quyền Việt Nam sẽ thấp hơn mức "có đủ cơm ăn áo mặc" hiện nay

Vấn đề đặt ra là sự mềm mại săn đón với Nhà nước Việt Nam liệu có ý nghĩa, có giá trị hiệu quả với Mỹ và đồng mình không? nhất là trong triết lý ngoại giao cây tre thân cành lắc lư nhưng gốc rễ thì kiên cường không suy chuyển. Dân gian Việt thì bình dị hơn với câu "cà cuống chết cái đít còn cay". Đã là cộng sản thì Việt, Nga Tàu, Triều Tiên, Cu Ba đều cùng một giuộc.

Nguyên lý ngoại giao thất tín không chỉ là phát kiến của riêng Nguyễn Phú Trọng mà là bản chất của Cộng Sản. Với người Cộng Sản không bao giờ có chữ tin vì sự bội tín đã được được nâng tầm giá trị lên tầm trí tuệ. Chiến dịch Mậu Thân đến nay vẫn được ca ngợi là chiến thắng trí tuệ (bất ngờ tấn công trong thời điểm thỏa thuận hưu chiến cho nhân dân ăn tết) buộc Mỹ phải ngồi vào bàn hội nghị. Khi ký một hiệp định hiệp ước người Cộng Sản luôn nghĩ đến việc sẵn sàng chà đạp lên những điều bất lợi cho mình và buộc đối phương phải thực hiện những điều có lợi.

Khi thực hiện hiệp định Geneve, Lê Duẩn đã chỉ đạo chôn súng ở các căn cứ, trình diễn lên tàu tập kết rồi bí mật quay lại Cà Mau. Ký hiệp định Paris, ngừng bắn tại chỗ, tố cáo VNCH chiếm những lãnh thổ của họ, Công Sản lại đưa hàng chục sư đoàn từ Bắc vào Nam giải phóng Sài Gòn. Sau khi cưỡng chiếm trọn miền Nam Phạm Văn Đồng dõng dạc tuyên bố "Mỹ chạy trời không khỏi nắng khoản bồi thường chiến phí theo hiệp định Paris"

Có lẽ đến lúc các nhà hoạch định chính sách cần cân nhắc lại ván cờ địa chính trị. Thà có thêm một đối thủ công khai còn hơn vun quén tình bạn đồng sàng dị mộng mà nói theo người Việt là "nuôi ong tay áo, nuôi khỉ dòm nhà".

_____

Tham khảo:

1- https://tuoitre.vn/tong-bi-thu-quyet-tam-xay-dung-truong-phai-ngoai-giao...

2-https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-59693704

RFA